

Chương Trình Buổi Họp Liên Gia

1. Hát kinh Cầu Xin Chúa Thánh thần (1')
2. Lời nguyện mở đầu (Gia Chủ hoặc LG) (1')
3. Đọc một đoạn Kinh Thánh (2')
4. Suy niệm Lời Chúa và chia sẻ cảm nghiệm cá nhân dựa theo đoạn Kinh Thánh vừa nghe (Bài Kinh Thánh đã đánh động cá nhân như thế nào? Không giải thích Kinh Thánh. Nếu không có cảm nghiệm gì thì không bắt buộc phải nói) (5- 10')
5. Giới thiệu đề tài về đời sống hôn nhân gia đình, chia sẻ những kinh nghiệm sống, những suy nghĩ, ưu tư, những phấn đấu đã vượt qua và những quyết tâm thay đổi sắp tới... (45')
6. Sắp xếp cho buổi gặp mặt lần tới, thông báo, tin vui, tin buồn, linh tinh (...')
7. Đọc Kinh Hôn Nhân Gia Đình với 3 lời nguyện tắt kết thúc.

CÂU HỎI VỀ VIỆC LY DỊ (Mt 19, 3-6).

3 Có mấy người Pha-ri-sêu đến gần Đức Giê-su để thử Người. Họ nói : "Thưa Thầy, có được phép rẫy vợ mình vì bất cứ lý do nào không ?" **4** Người đáp : "Các ông không đọc thấy điều này sao : "Thuở ban đầu, Đấng Tạo Hoá đã làm ra con người có nam có nữ", **5** và Người đã phán : "Vì thế, người ta sẽ lìa cha mẹ mà gắn bó với vợ mình, và cả hai sẽ thành một xương một thịt." **6** Như vậy, họ không còn là hai, nhưng chỉ là một xương một thịt. Vậy, sự gì Thiên Chúa đã phối hợp, loài người không được phân ly."

KHÔNG PHÂN LY NHỮNG GÌ THIÊN CHÚA KẾT HỢP

Chiếc nhẫn tay trao tay với lời cam kết trước mặt Giáo Hội, được Thiên Chúa chúc phúc và tác thành. Không ai tự tách lìa được.

- **Đã có vợ chồng đang hoàng**, nhìn qua cửa sổ, ngó bên hàng xóm hay ra đường, vẫn còn thấy nhiều người hay hay, đẽm đẹp hơn người mình chọn. Nhiều yếu tố không cho phép chọn kỹ và hết. Không được thì ồm lẩn ồm lóc. Đắn đo, so sánh chán cái miệng chúm chím trái tim với cái miệng rộng toác gần tới mang tai. Bỏ hàm răng khấp khểnh, ngà ngà lấy hàm răng trắng đều

như hạt bắp. Bàn tay búp măng sao dễ thương quá đi. Chọn không làm nhưng nét đẹp thì muôn hình muôn vẻ, thiếu gì và luôn quyến rũ. Đôi lúc, có đồng tiền lúm cả hai má, hây hây, cân đối hơn dễ thương hơn đồng tiền lúm có một bên má. Cái miệng có rộng hơn một chút nhưng biết e lệ, thẹn thùng, hơn cái miệng túm tím cả ngày không nói làm cái duyên chạy đâu mất. Hàm răng đều đặn trắng quá bây giờ hết hay. Chạy đua như săn đuổi bướm, theo đuổi tà áo dài, bông bình dưới mái tóc thề. Tự nhiên, nay đổi ý kiến, thích chiếc váy ngắn, mái tóc bum bê. Tưởng là thân hình vạm vỡ, bộ mặt chữ điền, mái tóc hớt cua, dáng đi oai phong là lý tưởng. Vì quá mơ nên ôm mộng khóc. Dáng người hào hùng thay bằng dáng thư sinh, nho nhã mái tóc buông vai, dáng đi nhẹ nhàng khoan thai. Đi làm bằng metro cực quá, bỏ người đồng hành theo người có xe hơi để chiều chuộng và thuận đường đưa rước. Tiền bạc giàu sang mất hết chữ tín. Trong sở làm hay ngay cộng đoàn, quanh mình xuất hiện nhiều mẫu người lý tưởng, cứ lờn vờn trong đầu óc.

Đã yêu đã chọn thì cần thẳng thắn dứt khoát, gạt bỏ những tâm tư lẩn quẩn. Cả đời chạy theo ảo tưởng lồi cuồn, còn gì là yêu. Tình yêu hết ý nghĩa. Chọn một lần cho tất cả.

- **Thiếu tự chủ để theo tiếng** mời gọi của trái tim thứ hai. Quên hết lễ giáo và hôn ước công giáo, lời thề sắt son. Bỏ nhà lao đầu đi theo của lạ. Phá đậu mùng tơi trốn qua người hàng xóm trao tình ong bướm, lẳng lơ như mình chẳng ràng buộc vào ai. Nói dối như vẹt. Đi sớm về trễ để che lấp việc đi ngang về tắt. Xưa yêu nhau cởi nhẫn, trao áo, đưa nón cho người mình yêu, thì đổ lỗi cho gió, cho giòng nước, cho nhịp cầu. Bây giờ về trễ vì hẹn hò, thì đổ tội cho kẹt xe, xe hư, việc sở nhiều, họp hành. Người này về trễ được thì người khác bắt chước. Cơm canh không ai nấu, còn giờ đâu ngồi bên nhau thưởng thức cơm với canh. Gượng ép ăn vì cơm canh chẳng ngon lành gì. Canh chẳng còn mùi vị gì, chẳng thấy ngọt gì nữa, lạt như nước ốc. Về trễ không thấy ai trong nhà lại đi tiếp, quá cả "giờ giới nghiêm". Đã đến lúc khó chịu ngọt ngào trong nhà, khó ăn khó ở, chán ngấy cuộc chung sống, bắt chước người tây phương ly dị, bỏ, và xa nhau. Đường ai nấy đi. Người ăn chả kẻ ăn nem. Chỉ tội cho những đứa con bơ vơ. Trộm vụng, lén lút. Đời sống lừa dối hết ý nghĩa. Cuộc chơi đã đến hồi kết thúc sớm, không kèn không trống, không hạ màn.

- **Không có niềm tin thì sống** như thế. Người sống phó thác vào Thiên Chúa thì khác hẳn. Đã chọn một lần là chọn cho cả một đời, sống không lia nhau. Thề hứa một lần là không rút lời. Dù gặp khó khăn sóng gió, đường đời trắc trở éo le, hai tay vẫn vững tay chèo, không buông lái. Dù gặp hoàn cảnh nào vẫn trung thành với lời đonan hứa ngày cưới có đại diện Giáo Hội và họ hàng chứng giám. Niềm tin luôn hướng về ngày cưới. Làm sao chuối ngày sau khi cưới vẫn đẹp như thuở ban đầu, và đầy kỷ niệm như đêm tân hôn. Được biết, nhiều cặp chỉ tổ chúc kỷ niệm ngày cưới ít năm đầu, những năm sau hờ hững, phai lạt, nhàm chán. Như vậy là đã mất hay chưa sống niềm tin. Lời giao hứa hôm nào, cần hâm nóng, làm sống lại để nhắc nhớ nếu lỡ quên những gì đã hứa. Hai người nên hay đổ nhau xem còn nhớ những kỷ niệm, hẹn hò, hờn dỗi lúc mới tình mới chớm nở, để nhìn nhau, ghi lại nhau khắng khít hơn. Tại sao không không cùng nhau lặp lại lời hứa trước mặt Chúa cho niềm tin dâng cao. Ít ai ôn lại lời nguyện ước trong ghen ngào của lễ cưới của mình. Hay sợ phản bội, nên khó nói. Thực tế khác xưa. Dù chưa mới 10 năm, hay hơn. Nhiều hy vọng sống đến đầu bạc răng long. Theo kinh nghiệm, và xin đề nghị kỷ niệm ngày cưới nên đi dự lễ, cùng nhau hồi tưởng những giây phút tuyên hứa trước đây, bảo

đảm sẽ tìm lại sức đẩy mạnh mẽ, khi lập lại bằng tin yêu :

- Anh (Em) xin nhận... làm vợ (chồng) và hứa sẽ giữ lòng chung thủy với Em (Anh) khi thịnh vượng cũng như lúc gian nan, khi bệnh hoạn cũng như lúc mạnh khỏe, để yêu thương và tôn trọng Em (Anh) mỗi ngày và suốt đời Anh (Em)...

- Anh (Em) hãy nhận chiếc nhẫn này để làm chứng tình yêu trung thành của Em (Anh).

Niềm tin người công giáo VN đi xa và đặc biệt hơn là theo truyền thống văn hóa dân tộc. Ngày nay trai gái VN có nhiều cơ may sinh sống và làm ăn bên cạnh trai gái xứ người. Nhưng dù làm ăn buôn bán thịnh vượng đâu xa, thiết nghĩ nên về nhà tắm rửa. Vì "*tắm ao nhà vẫn hơn*". Thả trâu ăn cỏ làm gì cho xa, bằng "*trâu ta ăn cỏ đồng ta*". Cánh đồng VN thoáng mát, thành thơi, khoan khoái và an nhàn hơn. Kinh nghiệm cho thấy gia đình hỗn hợp, con lai, người nói tiếng Pháp, người nói tiếng Đức, không hòa hợp, khó mà thông cảm. Ai mà dọn bàn tiệc chén bát loại kiểu, loại sành, loại sứ lẫn lộn. Không đẹp tí nào. Kiểu là kiểu hết, sành là sành hết mới đẹp. Còn cảnh nào đẹp bằng tối tối về, trong gia đình cha mẹ quây quần bên mâm cơm với hương vị quê hương. Rau muống luộc chấm với mắt tôm chanh, cà pháo ăn với canh mùng tơi, rẻ tiền, đậm đà nhẹ bụng. Lâu lâu đã có chả giò, bún riêu, bún mọc, chạo tôm, cá hấp. . . ngon biết mấy. Tình tứ ơ là tình tứ !

PHẠM ĐAN NGỮ